

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1292—1297

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1292	Laki valtion liikelaitoksista annetun lain 8 §:n muuttamisesta	3573
1293	Laki tilastolain 17 §:n muuttamisesta	3574
1294	Sisäasiainministeriön asetus Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista	3575
1295	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista	3576
1296	Maa- ja metsätalousministeriön asetus sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä	3578
1297	Verohallituksen päätös vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3584

N:o 1292

Laki

valtion liikelaitoksista annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion liikelaitoksista 10 päivänä heinäkuuta 1987 annetun lain (627/1987) 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 218/2000, seuraavasti:

8 §

Lainanotto

Liikelaitos saa ottaa toimintaansa varten lainaa, jonka takaisinmaksuaika on enintään kaksitoista kuukautta sekä toimitusluottoa (*lyhytaikainen laina*) siten kuin valtioneuvos-

ton asetuksella säädetään. Liikelaitosten lyhytaikaisen lainan yhteismäärä saa kuitenkin olla enintään 336 400 000 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

HE 178/2001
VaVM 26/2001
EV 164/2001

N:o 1293

L a k i

tilastolain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun tilastolain (62/1994) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1039/1998, seuraavasti:

17 §

Tietojen salassapito

— — — — —
Tiedot yritysten, konsernien, yhteisöjen ja ammatinharjoittajien yritys- ja yhteisötunnuksesta ja sen voimassaoloajasta, nimestä, kielitunnuksesta, kotikunnasta ja osoitteesta, oikeudellisesta muodosta, toimialasta, toiminnan sijainnista, toimipaikoista, pääasiallisista

hyödykkeistä, liikevaihdon suuruusluokasta, henkilökunnan kokonaismäärästä ja henkilökunnan määrästä kunnittain, ulkomaankaupan harjoittamisesta sekä konsernien osalta konsernisuhteista ovat julkisia. Jokaisella on oikeus saada julkinen tieto tulosteena tai sähköisessä muodossa.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1294

Sisäasiainministeriön asetus**Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Pelastusopiston maksuttomia suoritteita ovat Pelastusopistosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1165/1994) nojalla:

1) pelastustoimilain (561/1999) 53 §:ssä tarkoitettu koulutus;

2) yleisen väestönsuojelun toimintaorganisaatioon varatun johto- ja erityishenkilöstön koulutus;

3) valmiuslain (1080/1991) 40 §:ssä edellytetty koulutus;

4) valtion, kunnan, kuntainliiton tai muun julkisen yhteisön, viraston tai laitoksen tai valtion liikelaitoksen omatoimisen väestönsuojelun johdolle tarkoitettut kurssit; sekä

5) pelastuspalvelun johtamis- ja yhteistointakoulutus.

2 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Pelastusopisto perii kiinteänä maksuna 59 euroa kurssipäivältä, ovat:

1) sopimuspalokunnan ja puolivakinaisen palokunnan päällystön kelpoisuuden tuottavat kurssit; sekä

2) muut kurssit, jotka on suoritettava kelpoisuuden saamiseksi johonkin pelastustoimen tehtävään.

Kurssimaksuun sisältyy opetus ja majoitus.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita maksullisia suoritteita, jotka Pelastusopisto hinnoittelee liikeloudellisin perustein, ovat:

1) muut kuin 1 ja 2 §:ssä tarkoitettut kurssit;
2) tilauksesta valmistettu koulutusaineisto;
3) konsultointi ja muu siihen verrattava palvelu;

4) koulutus- ja majoitustilojen, harjoitusalueen ja -laitteiden sekä kaluston vuokraus, sekä

5) muut erikseen sovitut palvelut.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa vuoden 2002 loppuun.

Tällä asetuksella kumotaan Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu sisäasiainministeriön päätös (1375/1996).

Tämän maksuasetuksen mukaiset maksut voidaan vuoden 2002 helmikuun loppuun asti maksaa myös käyttäen maksuvälineenä markkamääräisiä seteleitä ja metallirahoja. Tällöin euromääräinen hinta muutetaan markkamääräiseksi kertomalla se luvulla 5,94573 sekä pyöristämällä loppusumma lähimpään penniin.

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Neuvotteleva virkamies Johanna Hakala

N:o 1295

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
lääkkeiden hintalautakunnan maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 384/1994:

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

1 §

Valtion maksuperustelain 6 § tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:ssä tarkoitettujen lääkkeiden korvausperusteeksi hyväksyttävän kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamista ja vahvistetun tukkuhinnan korottamista koskevan hakemuksen käsittely ja muut suoritteet, joista hakijalta peritään seuraavat kiinteät maksut:

1) uusi vaikuttava lääkeaine, uusi lääkeaineyhdistelmä, uusi lääkemuoto uudessa indikaatiossa, bioteknologisesti valmistettu lääke ensimmäisen vahvuuden tai lääkemuodon osalta	4 500 euroa
seuraavat vahvuudet tai lääke-	
muodot	850 euroa
2) uusi lääkemuoto, uusi vahvuus, radiofarmaseuttiset valmisteet, rokotteet, allergeenivalmisteet	850 euroa
3) rinnakkaisvalmiste, lääkevalmiste rinnakkaistuonnissa ...	850 euroa
4) uusi perusvoide ja kliininen ravintovalmiste valmisteelta	1 000 euroa

5) määräaikaisesti vahvistettujen tukkuhintojen uusintahakemukset ensimmäisen vahvuuden tai lääkemuodon osalta	2 000 euroa
seuraavat vahvuudet tai lääke-	
muodot	850 euroa
Rinnakkaisvalmisteet ja lääkevalmisteet rinnakkaistuonnissa uusintahakemus lääkevalmisteelta	850 euroa
6) määräaikaisesti vahvistetun perusvoiteen ja kliinisen ravintovalmisteen tukkuhinnan uusintahakemus valmisteelta	850 euroa
7) korvausjärjestelmään hyväksytyn lääkkeen, perusvoiteen tai kliinisen ravintovalmisteen uusi pakkauskoko hakemukselta	500 euroa
8) vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ensimmäiseltä vahvuudelta tai lääkemuodot ..	1 200 euroa
seuraavat vahvuudet tai lääke-	
muodot	500 euroa
9) lääkelain 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu, erityisluvalla toimitettava lääke, kun kysymyksessä on	
a) valmistajan tai maahan-	
tuojaan uusi hakemus	170 euroa

b) edellä mainitun hakijan määräaikaisen luvan uusintahakemus	85 euroa
c) potilaskohtainen hakemus	30 euroa
10) ilmoitus myyntiluvan haltijan muutoksesta	85 euroa
11) hakemus vahvistetun tukkuhinnan siirtämisestä uudelle kauppanimelle	85 euroa

2 §

Edellä mainitut 1 §:n mukaiset maksut peritään myös silloin, kun siinä tarkoitettuun hakemukseen annetaan kielteinen päätös.

*Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat
suoritteet*

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka lääkkeiden hintalauta-

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

kunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

Sellaiset lausunnot ja palvelut, jotka eivät välittömästi liity hinnanvahvistushakemuksen käsittelyyn tai kuulemismenettelyyn, lääkkeiden hintalautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein.

Vapautus maksusta

4 §

Käsittelymaksu voidaan jättää perimättä, jos lääkevalmisteen, kliinisen ravintovalmisteen tai perusvoiteen menekki on vähäistä, mutta näitä valmisteita on pidettävä hoidon kannalta välttämättöminä.

Voimaantulo

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri *Lauri Pelkonen*

N:o 1296

Maa- ja metsätalousministeriön asetus sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5 ja 12 §:n sekä maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 5 §:n nojalla, sellaisina kuin niistä edelliset ovat osaksi laissa 424/1994 ja jälkimmäinen osaksi laissa 301/2001:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on ehkäistä eläintautien leviämistä parantamalla sikojen alkuperän selvitetävyyttä ja sikojen siirtojen jäljitettävyyttä sikojen elinkaaren jokaisessa vaiheessa.

2 §

Sovelletamisala

Tässä asetuksessa säädetään:

- 1) tuottajaksi rekisteröitymisestä,
- 2) sikojen merkitsemisestä,
- 3) tuottajien, eläinvälittäjien ja teurastamoiden luettelonpidosta, sekä
- 4) sikojen siirto- ja eläinmäärätietojen ilmoittamisesta rekisteriin.

Asetusta ei sovelleta sellaiseen minisikaan, joka ei ole kosketuksissa tuotantoeläinten kanssa, ellei tällaista minisikaa käytetä porsaiden tuottamiseen tai sen omistaja halua, että minisika merkitään ja rekisteröidään tämän asetuksen mukaisesti.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *sialla* kesysikaa, minisika mukaan lukien, sekä villisikaa risteytyksineen, luonnonvaraista eläinkantaa lukuun ottamatta;
- 2) *emakolla* kahdeksan kuukauden ikäistä tai vanhempaa naaraspuolista sikaa;
- 3) *karjulla* kahdeksan kuukauden ikäistä tai vanhempaa urospuolista sikaa;
- 4) *nuorella siitossialla* jälkeläisten tuotantoon tarkoitettua vähintään kolmen kuukauden, mutta enintään kahdeksan kuukauden ikäistä uros- tai naaraspuolista sikaa;
- 5) *lihasialla* lihantuotantoon tarkoitettua vähintään kolmen kuukauden, mutta enintään kahdeksan kuukauden ikäistä sikaa;
- 6) *porsaalla* alle kolmen kuukauden ikäistä sikaa;
- 7) *tuottajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on pysyvästi vastuussa yhdestä tai useammasta siasta;
- 8) *eläinvälittäjällä* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka itse tai toisen välityksellä myy tai ostaa ammattimaisesti sikoja ja on vastuussa sioista tilapäisesti, enintään 30 vuorokauden ajan. Eläinvälittäjällä tarkoitetaan myös sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa sikoja vain teurastamista varten;

9) *eläinkuljettajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuloa tai muuta taloudellista hyötyä saadakseen ammattimaisesti kuljettaa eläimiä itse tai toisen palveluksessa tai joka vuokraa tai muutoin luovuttaa toisen käyttöön eläinten kuljetukseen tarkoitetun kuljetusvälineen;

10) *teurastamolla* Elintarvikeviraston tai eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa (1195/1996) tarkoitetun kunnan valvontaviranomaisen hyväksymää laitosta, jossa teurastetaan sikoja;

11) *pitopaikalla* yhden epidemiologisen yksikön muodostamaa yhtä tai useampaa laitosta, rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa, jossa sikoja pidetään, kasvatetaan tai käsitellään;

12) *sikarekisterillä* maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) tarkoitetun maaseutuelinkeinorekisterin toiminnallista alarekisteriä;

13) *pitopaikkatunnuksella* maatilarekisteriin merkittyä pitopaikan tunnistetta;

14) *tilatunnuksella* maatilarekisteriin merkittyä maatilalan tunnistetta;

15) *asiakastunnuksella* maaseutuelinkeinorekisteriin rekisteröityneelle asiakkaalle annettua tunnusta, jota käyttävät ne tuottajat, joilla ei ole tilatunnusta;

16) *eläinvälittäjätunnuksella* eläinvälittäjärekisteriin rekisteröityneelle eläinvälittäjälle annettua tunnusta;

17) *laitostunnuksella* Elintarvikeviraston sikoja teurastavalle laitokselle antamaa hyväksytyn laitoksen numeroa tai tunnusta;

18) *merkintätunnuksella* maaseutuelinkeinorekisterin pitäjän rekisteröityneelle tuottajalle antamaa sikojen merkitsemiseen käytettävää tunnusta; sekä

19) *yksilötunnuksella* mitä tahansa muuta sikojen merkitsemiseen käytettävää yksilökohtaista tunnusta kuin merkintätunnusta.

2 LUKU

Rekisteröityminen

4 §

Tuottajan rekisteröityminen

Tuottajan on rekisteröidyttävä sikarekiste-

riin ennen sikojen pitämisen aloittamista. Rekisteröitymisilmoitus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa rekisteröityvän tuottajan maatilalan talouskeskus tai asuinpaikka sijaitsee.

Tuottajan on ilmoitettava rekisteröitymisilmoituksessa seuraavat tiedot:

1) maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain (1515/1994) 5 §:n 2 momentissa tarkoitettujen henkilötiedot omistajatunnusta sekä koulutus- ja ammattitietoja lukuun ottamatta;

2) tuottajan omistamat tai hallitsevat sikojen pitopaikat;

3) sikojen tuotantomuoto; sekä

4) toiminnan aloituspäivä.

Edellä 2 momentissa mainittujen tietojen lisäksi maaseutuelinkeinorekisterin pitäjän on tallennettava sikarekisteriin tuottajan tilatunnus, asiakastunnus, merkintätunnus, sikojen siirtoja koskevat tiedot sekä liitteessä 1 luetellut tuottajan eläinmääriä koskevat tiedot.

5 §

Ilmoitusvelvollisuus toiminnassa tapahtuneista muutoksista

Tuottajan on viipymättä ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista.

Tuottajan on ilmoitettava myös toiminnan keskeyttämisestä vähintään kuuden kuukauden ajaksi, keskeytetyn toiminnan uudelleen aloittamisesta ja toiminnan lopettamisesta.

6 §

Merkintätunnus

Maaseutuelinkeinorekisterin pitäjä antaa rekisteröitymisvahvistuksen yhteydessä tuottajalle tiedoksi merkintätunnuksen, jota tuottaja on velvollinen käyttämään sikojen merkitsemisessä ja luetteloinnissa sekä sikojen siirtoja koskevilla ilmoituksilla.

3 LUKU

Sikojen merkitseminen

7 §

Merkitsemisvelvoite

Tuottajan on huolehdittava, että kaikki tuottajan pitopaikassa syntyvät siat merkitään. Siat on merkittävä viimeistään ennen syntymäpitopaikasta luovuttamista tai siirtämistä. Tuottaja ei saa luovuttaa tai siirtää merkitsemättömiä sikoja eikä eläinvalittajia, teurastamo tai eläinkuljettaja saa vastaanottaa tai ottaa kuljetettavaksi merkitsemättömiä sikoja.

8 §

Merkintätapa

Siat on syntymäpitopaikassa merkittävä joko tatuoinnilla tai korvamerkillä. Jos merkitsemiseen käytetään tatuointia, tatuoidaan merkintätunnus joko tatuointipihdeillä vasempaan korvanlehteen tai tatuointivasaralla vasemman reiden ulkopintaan. Korvamerkki kiinnitetään vasempaan korvaan.

Tatuoinnilla tai korvamerkillä merkitsemisessä käytetään merkintätunnusta. Merkintätunnuksen lisäksi siat voidaan merkitä yksilötunnuksella, ellei yksilötunnuksen käyttö heikennä tai vaaranna merkintätunnuksen luottavuutta.

Edellä 1 ja 2 momenteissa säädetystä poiketen koe- tai seura- ja harrastuseläimenä pidettävät minisiat voidaan merkitä mikrosirulla.

Merkintätunnuksen on oltava selkeästi ja ilman kohtuutonta vaivaa luettavissa siasta koko sen elinajan. Merkintätunnuksen luettavuus on tarkistettava aina ennen sian luovuttamista tai siirtämistä pitopaikasta. Mikrosirun luettavuus on tarkistettava aina ennen sian luovuttamista.

9 §

Sikojen merkitseminen teurastamoon siirrettäessä

Ennen teuraskuljetukseen luovuttamista tuottajan on tatuoitava merkintätunnus jokai-

sen sian keskiselän tai kyljen alueelle keskilinjan molemmille puolille. Jos tatuoinnin onnistuminen on epävarmaa sian nahan värikkyyden tai karvapeitteisyyden vuoksi, tulee merkitsemiseen tatuoinnin sijasta käyttää merkintätunnuksella varustettua korvamerkkiä, joka kiinnitetään sian oikeaan korvaan. Jos sika luovutetaan syntymäpitopaikastaan suoraan teurastamoon kuljetettavaksi, se voidaan luovuttaa kuljetettavaksi merkittyinä vain tässä momentissa tarkoitetulla tavalla.

Edellä momentissa 1 annetuista säännöksistä poiketen villisiat ja niiden risteytykset voidaan kuljettaa teurastamoon ilman tatuointia tai korvamerkkiä. Edellytyksenä tällaiselle menettelylle on, että samassa kuljetuksessa ei kuljeteta muiden tuottajien sikoja ja että teurastamossakaan ei ole vaaraa siitä, että siat sekoittuisivat muiden tuottajien sikojen kanssa. Sikojen mukana on oltava asiakirja, josta käy ilmi siat luovuttavan tuottajan nimi, tila- tai asiakastunnus, merkintätunnus, sikojen lukumäärä ja vastaanottava teurastamo. Asiakirja on luovutettava sikojen mukana teurastamoon.

10 §

Uudelleen merkitseminen

Jos sian tatuoitu tai korvamerkissä oleva merkintätunnus tai minisian mikrosiru on vaurioitunut, kadonnut tai muulla tavoin muuttunut lukukelvottomaksi, sika on merkittävä uudelleen 8 §:n mukaisesti ennen sen luovuttamista tai siirtämistä pitopaikasta. Merkintätunnuksena tuottaja saa käyttää vain omaa merkintätunnustaan.

4 LUKU

Sikojen siirtojen rekisteröinti

11 §

Tuottajan luettelonpitovelvollisuus

Tuottajan on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa pitämistään sioista. Luetteloon on merkittävä pitopaikkakohtaisesti päivämäärineen seuraavat tapahtumat:

- 1) sikojen syntymät;
- 2) sikojen kuolemat;

3) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen, porsaiden tai minisikojen vastaanottaminen, vastaanotettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti sekä sikojen luovuttajan tila-, asiakas- tai eläinvalittajätunnus;

4) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen, porsaiden tai minisikojen luovuttaminen tai siirtäminen, luovutettujen tai siirrettyjen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti, sikojen vastaanottajan tila-, asiakas- tai eläinvalittajätunnus; sekä

5) kadonneen, vahingoittuneen tai muuten lukukelvottomaksi muuttuneen merkinnän korvaaminen ja korvattu merkintätunnus.

Seura- ja harrastuseläimenä pidettävien minisikojen osalta luetteloa ei tarvitse pitää 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista siirtämisistä koskevista tapahtumista.

12 §

Eläinvalittäjän luettelonpitovelvollisuus

Eläinvalittäjän on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa välittämistään sioista. Luetteloon on merkittävä päivämäärineen seuraavat tapahtumat:

1) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden vastaanottaminen, vastaanottavan kuljetusajoneuvon rekisterinumero, vastaanotettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti sekä sikojen luovuttajan tila-, asiakas- tai eläinvalittajätunnus; sekä

2) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden luovuttaminen, luovuttavan kuljetusajoneuvon rekisterinumero, luovutettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti sekä sikojen vastaanottajan tila-, asiakas-, tai eläinvalittajätunnus.

Jos eläinvalittäjällä on pitopaikka, on eläinvalittäjän pidettävä ajan tasalla olevaa pitopaikkakohtaista luetteloa sioista. Luetteloon on merkittävä päivämäärineen seuraavat tapahtumat:

1) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden purkaminen kuljetusajoneuvosta, kuljetusajoneuvon rekisterinumero ja kuljetusajoneuvosta purettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti; sekä

2) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden uudelleen lastaaminen kuljetusajoneuvoon, kuljetusajoneuvon rekisterinumero ja uudelleen kuljetusajoneuvoon lastattujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti.

Jos eläinvalittaja siirtää sikoja omasta tai tuottajan pitopaikasta suoraan teurastamoon, on luetteloon 1 ja 2 momenteista poiketen merkittävä ainoastaan seuraavat tapahtumat päivämäärineen:

1) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden vastaanottaminen, vastaanotettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti, luovuttajan tila-, asiakas- tai eläinvalittajätunnus; sekä

2) emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden luovuttaminen, luovutettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti sekä vastaanottavan teurastamon laitostunnus.

13 §

Teurastamon luettelonpitovelvollisuus

Teurastamon on pidettävä laitoskohtaisesti ajan tasalla olevaa luetteloa vastaanottamistaan sioista. Luetteloon on merkittävä päivämäärineen emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen sekä porsaiden vastaanottaminen, vastaanotettujen sikojen lukumäärä merkintätunnuskohtaisesti, sikojen luovuttajan tila-, asiakas- tai eläinvalittajätunnus sekä vastaanotettujen sikojen teurastaminen.

14 §

Luetteloiden säilyttäminen

Edellä 11—13 §:ssä tarkoitettujen luetteloiden tietoja on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan merkintöjen tekemisestä. Luettelot on pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle. Luettelon tietojen on oltava sellaisessa muodossa, että valvontaviranomainen voi tarkastaa ne ilman kohtuutonta vaivaa.

15 §

Siirtoilmoitukset sikarekisteriin

Tuottajan ja eläinvalittäjän on tehtävä

sikarekisteriin siirtoilmoitus sikojen vastaanottamisesta, luovuttamisesta tai siirtämisestä viimeistään seitsemäntenä päivänä kyseisestä tapahtumasta. Tuottajan on ilmoitettava siirtoilmoituksessa 11 §:ssä mainitut tiedot 1 momentin 1, 2 ja 5 kohtaa lukuun ottamatta. Eläinvälittäjän on ilmoitettava siirtoilmoituksessa 12 §:ssä mainitut tiedot.

16 §

Tuottajan eläinmääräilmoitukset sikarekisteriin

Tuottajan on tehtävä sikarekisteriin liitteen 1 tarkoittamat eläinmääräilmoitukset samassa liitteessä mainittuina ajankohtina.

5 LUKU

Erinäiset säännökset

17 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa ja ohjaa maa- ja metsätalousministeriö. Tämän asetuksen noudattamista valvovat läänineläinlääkäri läänin alueella, kunnaneläinlääkäri virka-alueellaan, tarkastuseläinlääkäri teurastamossa sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston valvoja toimialueellaan.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

18 §

Seuraamukset

Tämän asetuksen rikkomisesta tai noudattamatta jättämisestä aiheutuvista seuraamuksista säädetään eläintautilain (55/1980) 23 §:ssä sekä maaseutuelinkeinorekisterilain 13 §:ssä.

19 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Sen 15 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä helmikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tällä asetuksella kumotaan sikatilarekisteristä 27 päivänä kesäkuuta 1997 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (641/1997) sekä sikojen merkitsemisestä ja luetteloinnista 30 päivän joulukuuta 1997 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (1411/1997).

Tuottajan, joka on rekisteröitynyt voimassa olevan päätöksen (641/1997) mukaisesti sikatilarekisteriin, ei tarvitse rekisteröityä uudelleen. Maaseutuelinkeinorekisterin pitäjän pyynnöstä rekisteröityneen tuottajan on kuitenkin annettava 4 §:ssä luetellut tiedot viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2002.

Ylitarkastaja Ulla Joutsenlahti

LIITE 1

Tuottajan eläinmääräilmoitukset sikarekisteriin.

Tuottajan on ilmoitettava sikarekisteriin tehtävässä eläinmääräilmoituksessa seuraavat tiedot:

Ilmoitettava eläin- määrä:	Laskenta-ajanjakso tai – päivä:	Sikarekisteriin ilmoittamisen ajankohta:
1) Pitopaikassa syntyneiden porsaiden lukumäärä	Jokaisen kalenterikuukauden aikana pitopaikassa elävänä ja kuolleena syntyneiden porsaiden yhteismäärä	<i>Ensimmäinen vuosikolmannes:</i> Tammi-, helmi-, maaliskuu- ja huhtikuun tiedot on ilmoitettava sikarekisteriin toukokuun aikana kuluvaan kalenterivuotta, viimeistään 31.5.
2) Pitopaikassa kuolleiden porsaiden lukumäärä	Jokaisen kalenterikuukauden aikana pitopaikassa kuolleiden porsaiden yhteismäärä, kuolleena syntyneet mukaan luettuna	
3) Pitopaikassa kuolleiden emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen ja lihasikojen lukumäärä	Jokaisen kalenterikuukauden aikana pitopaikassa kuolleiden muiden sikojen kuin porsaiden yhteismäärä	<i>Toinen vuosikolmannes:</i> Touko-, kesä-, heinä- ja elokuun tiedot on ilmoitettava sikarekisteriin syyskuun aikana kuluvaan kalenterivuotta, viimeistään 30.9.
4) Pitopaikassa olevien emakoiden, karjujen, nuorten siitossikojen, lihasikojen porsaiden tai minisikojen, lukumäärä	Jokaisen kalenterikuukauden 1. päivänä pitopaikassa olevien sikojen lukumäärät ryhmittäin	
		<i>Kolmas vuosikolmannes:</i> Syys-, loka-, marras- ja joulukuun tiedot on ilmoitettava sikarekisteriin tammikuun aikana seuraavaan kalenterivuotta, viimeistään 31.1.

N:o 1297

Verohallituksen päätös**vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskenta-perusteista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	92,00 € + 7,40 € neliömetriltä
vuosina 1961–1983	82,00 € + 6,24 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	85,00 € + 6,73 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	59,00 € + 4,56 € neliömetriltä
vuosina 1984–1991	59,00 € + 5,23 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	69,00 € + 6,00 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitetun ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuaresta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,00 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 2,94 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,01 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,42 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrittäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 79,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 29,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa lue-

taan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylitävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 52,00 € ja muun Suomen alueella 34,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 34,00 € ja muun Suomen alueella 27,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 4,50 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 4,50 € ja enintään 7,50 €. Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 4,50 € tai ylittää 7,50 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulukustannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestä-

misestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterista ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterista suoritamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosten ruokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,38 € ateriala kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 2,70 € ateriala kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,83 € ateriala kohden.

14 §

Enintään 7,50 euron nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 4,50 €. Nimellisarvoltaan yli 7,50 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriala ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön si-

sältävän edun arvo on 337,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 325,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 9,00 € päivää kohden tai enintään 202,50 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2000–2002 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättynä 230,00 eurolla tai 15 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättynä 93,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992 – 1999 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,3 % auton uushankintahinnasta lisättynä 230,00 eurolla tai 15 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,3 % auton uushankintahinnasta lisättynä 93,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo euro/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo perusarvo + kilometrikohtai- nen arvo euro/kk	
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1 600 cm ³			
— vapaa autoetu	398,00	128,00	0,18
— auton käyttöetu	254,00	128,00	0,08
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	510,00	195,00	0,21
— auton käyttöetu	360,00	195,00	0,11
III autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	624,00	249,00	0,25
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta. Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuoja tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan

luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut. Palkansaajan auton kustannuksista

N:o 1297

työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 350,00 eurolla kuukaudessa tai 23 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettu ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,20 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta aiheutuneet kustannukset. Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,20 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2002 ja vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.